

"Out of the Box" „Túl a komfortzónán”

A kép forrása: üdvhadsereg

Az Üdvhadsereg "Out of the Box" „Túl a komfortzónán” című fesztiválját, 2022 június elején, a svájci Thunban rendezték meg.

Az eseményen jelen volt Brian Peddle tábornok és felesége Rosalie Peddle biztos (a Női Szolgálatok világszintű elnöke) is. A fesztivált úgy tervezték, hogy az Üdvhadsereg családja számára különleges közösségi élményt nyújtson a világjárvány miatti két évnyi korlátozás után. A svájci, osztrák és magyarországi területről több mint 1300 Üdvhadsereg tag és alkalmazott vett részt a találkozón és élvezte a kreatív műhelymunkákat, koncerteket és panelbeszélgetéseket.

A fesztiválon a plenáris ülésen, a műhelyekben és a "Talk Lounge"-ban (egy laza környezetben, ahol a nemzetközi vezetők és más jelentős emberek osztották meg gondolataikat a hitről és az életről) lelki inputok és beszélgetések zajlottak, mélységet adva az örömteli ünneplésnek. A résztvevőket arra kérték, hogy gondolkodjanak el azon, hogyan ültetik át keresztény hitüket a gyakorlatba, és arra ösztönözték őket, hogy gondolkodjanak a "dobozon/megszokotton kívül". A tábornok a nemzetközi Üdvhadsereg különböző részein tapasztalható kihívásokról szólva hangsúlyozta: "A világnak, amelyben élünk - függetlenül attól, hogy milyen nemzet vagy kultúra - szüksége van az Üdvhadsereg szolgálatára és üzenetére".

Rosalie biztos asszony külön bátorító szavakat intézett a jelenlévő nőkhez, és arra kérte őket, hogy fejlesszék és aktívan használják vezetői képességeiket. "Legyetek bátrak" - mondta. "Szeressétek azt, aki vagytok! A fesztivál fénypontjai közé tartozott a Megbékélés hírnökei évfolyam kilenc kadétjának megbízatás átadása és felszentelése, valamint hat új kadét köszöntése Magyarországról és Svájcból, akik az Igazság védelmezői évfolyam tagjai. A tábornok továbbá beiktatta Daniel Imboden alezredest az új főtitkári tisztségbe és Heidi Imboden alezredest a területi vezetői csapat tagjává, különleges felelősséggel az osztrák és magyarországi régióért.

Nagyné Macher Rozália őrnagynő, intézményi lelki gondozó személyes élményeit fogalmazta meg, az alábbiakban az ő gondolatit közöljük.

„Június 9-én utaztunk Svájcba, az Üdvhadsereg Ausztria-Svájc-Magyarország territóriumának konferenciájára. A konferencia kétnapos volt és ezt a mottót kapta: „Túl a komfortzónán.”

A magyar küldöttség közel 70 fős volt, és bár 16 órát utaztunk, mégis jó hangulatban telt ez a hosszú út. Természetesen velünk jöttünk országos vezetőink is: Michael és Christine Staiesse őrnagyok. Késő este érkeztünk meg az Üdvhadsereg komfortos szállására, Waldegg centrumába, Rickenbachba. Kedves vendéglátóink e kései órán is meleg vacsorával és nagy szeretettel vártak minket. Itt meg kell említenem,

hogy a vezetőink, Staiesse őrnagyok mindvégig segítettek a felszolgálásban. El sem tudtuk venni tőlük ezt a szerepet, és ezzel komoly példát tettek elénk a szolgáló vezetésről.

Másnap szerencsére pihenő napunk volt. A kellemes nyári időben fürödhettünk a hideg vizes medencében, miközben a tájban gyönyörködtünk. Sokan sétálni is mentünk, felfedeztük a környék dombos mezőit, kicsi, takaros falvait.

Szombaton indultunk a szintén festői szépségű Thun városba, a konferencia helyszínére. Délelőtt megnéztük a várost. Kaptunk egy kedves idegenvezetőt is, aki egy helyben lakó nyugdíjas tiszt volt. Thun-ban minden megtalálható: a várost átszelő folyó, amely a Thun tóból érkezik, illetve maga a thun-i tó is. A folyó mindkét partján régi hangulatú, de természetesen jó állapotban levő épületek, házak álltak, melyek különböző színekben pompáznak, és ahogy egész Svájcra jellemző: együtt jelenik meg a hagyomány, a múlt tisztelete és a modernitás, melyek jól kiegészítik egymást. Ha ez még nem volna elég, a háttérben láthatóak az Alpok hófödte hegycsúcsai is. Azt hiszem mindannyiunkban megfogalmazódott ez a mondat: "milyen jó lehet itt lakni..."

A kongresszus délután kezdődött. A svájci Üdvhadsereg zenekarai a konferencia előtt fúvószenesi koncertet adtak a város több pontján, így invitálták szeretettel az érdeklődőket a rendezvényre. Úgy láttam, hogy az emberek nagy örömmel és érdeklődéssel hallgatták a koncerteket.

A konferencia helyszíne egy hatalmas csarnok volt, ahol szintén szeretettel vártak minket. Az előterében volt egy kisebb színpad, ahol koncertek voltak, a színpad körül pedig mindenféle művészeti kiállítás kapott helyet. Minden Jézusról és a neki való szolgálatról, no és persze az Üdvhadsereg történetéről szólt nagyon változatos és színes formában. Körbe nézve láthattuk gyermekek és felnőttek alkotásait, a művészet szinte minden ágából, amelyeket végig sem tudtunk tekinteni. Mikor az országos vezetőink beszéltek a kongresszusról, ők az expo kifejezést használták, amit eleinte még nem értettem, mert én kongresszusra készültem. Majd fokozatosan világossá vált, hogy miért is hívták annak. A csarnok körül is voltak programok: sport, kézműves, és egyéb látnivalók, mint pl. homokszórási rajzolás, üvegből ékszerkészítés stb. Az épület három szintjén minden generáció megtalálhatta a számára érdekeset, így a fiatalok a fiatalos dicsőítést, az imádkozni vágyók a csendes imaszobát, és a beszélgetni vágyók a belső tereket, ahol leülhettek, étkezhetek, találkozva a régi ismerőseikkel. Mindezek mellé étkezést is kaptunk, ami nagyon finom és elégséges volt.

Minden nagyon nagy gonddal volt szervezve, a svájci tisztok voltak a segítők, akik a komoly háttérmunkát végezték és láthatóan rengeteget dolgoztak. Először egy kicsit zavart az, hogy egyszerre futnak számomra érdekes programok, de később megértettem, hogy ez éppen az érdeklődők miatt volt így, hiszen azt vehették ki az expóból, ami számukra fontos volt, és úgy gondolom, hogy ezzel valóban felkeltették az érdeklődést. A fő cél, hogy a közeljövőben még közelebb menjenek az Üdvhadsereghez, és ezáltal természetesen Istenhez.

Az istentiszteleti alkalom első részében az új tisztok felavatása volt. Kilenc új hadnagyot avattak ebben a territóriumban, akiket egy kicsit jobban megismerhettünk. Számomra nagyon meghatározó volt az a kis film, melyben bemutatták a hitelveiket és a tiszti fogadalmukat. Nagy örömmre szolgált, hogy jelen voltak a területi parancsnokok: Henrik és Lisbeth Andersenék és az Üdvhadsereg legfelső vezetői is: Brian Peddle tábornok és Rosaline Peddle parancsnoknő is. Ők avatták a tiszteteket.

Ezután Peddle tábornok buzdított minket. A tábornokban egy energikus és karizmatikus embert ismerhettünk meg, aki nagyon elkötelezett Isten igazsága, a Biblia és az emberek felé végzett szolgálat iránt. Elsőként röviden vázolta az Üdvhadsereg jelenlegi helyzetét a világban, és elmondta, hogy a Covid időszakban is nőtt az egyház. Három új országban lesz nyitás a közeljövőben. Beszélt arról, hogy számára és számunkra mit is jelent az, hogy kijönni a dobozunkból. Arra bátorított, hogy kérdezzük meg Istent, hogy mi is a dolgunk a

világban, a környezetünkben, és ha Ő vezet bátran cselekedjünk még akkor is, ha azzal el kell hagynunk a komfortzónánkat, ha többet vagy éppen mást kell tennünk a megszokottnál. Felhívta a figyelmünket, hogy a világ több országában igen nehéz körülmények közt végzik a katonáink a szolgálatukat. Egy fontos dolgot helyezett a szívünkre: arra kért, hogy a közeljövőben figyelve a Szent Lélek vezetésére, válasszunk a környezetünkből három embert, akikért egy éven át folyamatosan imádkozunk, és akik felé valamilyen módon szolgálunk is. Úgy érzem, hogy ez egy fontos üzenet, amely mindannyiunknak szól. Férjemmel ezt meg is ragadtuk, és elkezdünk ennek szellemében imádkozni. Mindenkit bátorítok erre! Másnap is volt istentisztelet a központi színpadon. A dicséret igazán sokatmondó volt, többféle stílusban, minden generációból levő zenészek játszottak együtt szép harmóniában. Azt hiszem ez az integráció jellemző az egész Üdvahadseregére.

Természetesen Andersen parancsnok is megosztotta velünk gondolatait. Ő is arra bátorított, hogy ne csak a megszokott mederben szolgáljunk. Ne arra figyeljünk, hogy jól érezzük magunkat, sőt, szerinte amikor az egyház kellemesen érzi magát, akkor nincs igazán a helyén. Engednünk kell, hogy Isten megmozdítson minket az Ő országáért, nem felejtve, hogy talán nem mindnyájan vagyunk evangélisták, de mindnyájan misszionáriusok vagyunk, akiknek az élete a szolgálatról szól. Sokféle módon, tettel és szavakkal is tudjuk képviselni Isten országát, amelynek a követői és örökösei vagyunk. Én is megerősödtem abban, hogy az életem legfőbb célja nem az, hogy jól érezzem magam, hanem hogy használni tudjon Isten minden talentumommal együtt. Persze, ehhez is Isten ereje kell.

Az alkalom második része a debreceni zenei csoport dinamikus dicsőítésével kezdődött, majd a tábornok köszöntötte a két svájci és négy magyar kadétot is. Nagy öröömre szolgál, hogy köztük van a férjem is. A kadétjaink nevei: Czakó Xavér és felesége Izabella, Semes-Bogya Tibor Ferencné Koncz Zsuzsanna és Nagy Ervin. Imádkozzunk értük! És ha minden jól megy két év múlva az ő kibocsátásukon ünnepelhetünk újra. Vasárnap délután kifáradva, de lelkesen tértünk vissza a szállásunkra, ahol megbeszélhettük a tapasztalatainkat, és még egy utolsót együtt dicsérhettük Istenünket, Megváltónkat. A vacsoránál imádkoztunk egymásért, különös tekintettel a Benedek családjáért, akik júliusban missziós küldetésbe indulnak Kanadába.

A hazavezető út is nagyon jó hangulatban telt, köszönhető a fiataloknak, akik az emeletes buszunk felső szintjén tovább folytatták az ünneplést.

Biztos vagyok benne, hogy mindannyian számtalan emlékekkel, élménnyel és tapasztalattal lettünk gazdagabbak, melyek hiszem, hogy itthon vagy legyünk bárhol a világban, új erőt és lelkesedést adnak a mindennapi életünkben és a szolgálatunkban. Jó lehetőség volt megismerni a gyülekezetek tagjait, újra találkozni a régi testvérekkel, és elmélyíteni a kapcsolatainkat. Ezúton is szeretném megköszönni minden résztvevő nevében az Üdvahadsereg vezetőinek, tisztjeinek, katonáinak, szponzorjainak és segítőinek ezt a csodás lehetőséget, hogy részt vehettünk ezen az expón. Az Isten áldását kívánjuk mindannyiuk életére!

Forrás: Nemzetközi Üdvahadsereg | Nagyné Macher Rozália | Központi Iroda | Kommunikációs osztály

Dátum: 2022. július 01.

A kép forrása: Üdvahadsereg